

dajnih virov in slovstva. Tvarina je podrobno zajeta in smiselno razporejena v posamezna poglavja. Na njih koncu so vedno glavna dognanja strnjena v nekaj jedrnatih stavkov, kar je preglednosti izvajanj zelo v prid. Želimo piscu, da bi mogel kmalu objaviti vse svoje delo, ki bo lepo obogatilo cerkvenopravno slovstvo. V korist stvari bi bilo, če bi pisec nato podal svoja dognanja vsaj v izvlečku še v kakšnem drugem jeziku, da bi tako postala dostopnejša širšemu krogu čitateljev.

Dr. Gorazd Kušej.

Dr. Eberl Erik: Ali določba zadnjega stavka 2. odstavka § 5 zakona o lovu res ovira zaokrožitev (arondacijo) sosednjega lovišča? Ponatis iz Lovskega Zbornika, Ljubljana, 1944.

Ekonomist, Zagreb, 1944. God. X. br. 1—3.

Mjesečnik, Zagreb, 1944. God. LXX. br. 6.

Mjesečnik, Zagreb, 1944. God. LXX. br. 7—8.

Mjesečnik, Zagreb, 1944. God. LXX. br. 9.

Mjesečnik, Zagreb, 1944. God. LXX. br. 10.

Mjesečnik, Zagreb, 1944. God. LXX. br. 11.

Dr. Sajovic Rudolf: Izvršilni postopnik. Tolmač k zakonu o izvršbi in zavarovanju. Društvo Pravniki, Ljubljana, 1944. Str. XII + 560.

Dr. Vilfan Sergij: Očrt slovenskega pravnega narodopisja. Ponatis iz Narodopisja Slovencev, Ljubljana, 1944. Str. 217—262.

Razne vesti.

Vseučiliški profesor Aleksander Maklecov — šestdesetletnik, Redni profesor za kazensko pravo in kriminologijo na pravni fakulteti v Ljubljani **Aleksander Vasiljevič Maklecov** je dne 16. novembra t. l. (po julijanskem koledarju dne 5. novembra) obhajal svoj šestdeseti rojstni dan. Rodil se je l. 1884 v Gorodnem, okrajnem mestu harkovske gubernije, kjer je bil njegov oče ravnatelj realke. Po dovršeni klasični gimnaziji v Penzi se je vpisal najprej na filološko, nato pa na pravno fakulteto univerze v Harkovu. Pravne študije je dovršil l. 1908 z odličnim uspehom. Že kot visokošolec se je s posebno vnemo zanimal za kazensko pravo. O tem priča tudi, da mu je univerza kot visokošolec podelila zlato kolajno v priznanje za odlično ocenjeno znanstveno delo „Vrste krivdnih oblik v kazenskem pravu“. Po dovršeni pravni fakulteti se je začel pripravljati za znanstveno kariero, hotel je postati profesor prava. Tako je l. 1912 napravil z odliko vse izpite za magistranda kazenskega prava in kazenski sodni postopek. Magistrand prava je imel po ruskem univerzitetnem pravu že veniam legendi, podobno kakor pri nas privatni docenti. Od l. 1912 do 1919 je predaval najprej kot docent, nato kot izredni profesor na harkovski pravni fakulteti materialno in formalno kazensko pravo. Poleg tega je bil l. 1915 imenovan še za profesorja prava na poljedelski visoki šoli v Novem Aleksandrijsku pri Harkovu. L. 1914 je šel kot štipendist ruske vlade v Berlin, kjer je delal v seminarjih slovitih profesorjev kriminalistov in internacionalistov Franca v. Liszta in Josefa Kohlera. Ker je kmalu nato izbruhnila vojna, je moral svoje znanstveno delo v inozemstvu prekiniti ter se vrniti v domovino.

V marcu 1920 je zapustil Rusijo. Najprej se je naselil v Jugoslaviji. Tu je posloval kot upravnik ruskega šolskega odseka. L. 1922 pa

je postal profesor kazenskega prava na ruski pravni fakulteti, ki so jo osnovali pod okriljem Karlove univerze v Pragi. Na naši pravni fakulteti se je kaj kmalu izkazala nujna potreba po še enem predavatelju kazenskega prava. Ko je fakulteta iskala zato primerne kandidata, sta jo opozorila na našega jubilanta znana kriminalista prof. M. Čubinski, takrat profesor kazenskega prava v Subotici, in praški profesor A. Mirička. Tako je bil prof. Maklecov l. 1926 pozvan, da predava kot kontraktualni izredni profesor kazensko pravo in kriminalno politiko na pravni fakulteti v Ljubljani. Po svojem prihodu se je kaj kmalu vživel v naše družabno in znanstveno življenje; njegove razprave so se začele pojavljati v naših znanstvenih časopisih. V decembru l. 1930 je bil imenovan že za rednega univerzitetnega profesorja.

Profesor Maklecov je kot pravni pisatelj zelo plodovit in v svoji stroki vsestranski. Poleg pozitivnega kazenskega prava se je bavil tudi z vprašanji kriminalne politike, s prav posebno vnemo pa s kriminologijo. Na tem področju je priobčil tudi celo vrsto temeljitih razprav, ki tvorijo sestavni del njegovega „Uvoda v kriminologijo“, ki čaka še natiska. Ko smo l. 1929 dobili nov kazenski zakonik, je začel prof. Maklecov s posebno vnemo razpravljati poedina vprašanja o dogmatiki novega kaz. zakonika. Tako je napisal o tem več razprav načelnega značaja, med te spada tudi „Novo kazensko pravo Kraljevine SHS. Idejne osnovne reforme“, (SP 1929). Zlasti temeljite in obširne so njegove razprave o novih sankcijah, ki jih je pri nas uvedla kazensko-pravna reforma. Tu moramo omeniti znano monografijo „Očuvalne odredbe v sistemu modernega prava“, (SP 1932), ki velja o tem vprašanju kot temeljno delo v jug. kazenskopravni literaturi. Dalje „Pravna narava odredb zoper otroke in mlajše maloletnike v kazenskem pravu kr. Jugoslavije“ (ZZR IX). „Pravna narava prisilne objave sodbe“ (ZZR XI), „Trializem sankcija u jug. krivičnom pravu“, (Pravosudje 1934). Sploh pa je s posebno pozornostjo obravnaval vprašanje očuvalnega in mladinskega kaz. prava. Poleg tega se je bavil še z drugimi pravnimi vprašanji, ki jih je prinesla seboj reforma kazenskega prava. Iz filozofije in logike kazenskega prava moramo omeniti razpravi „Interpretacija kazenskega zakonika v jugoslovanski sodni praksi“, (Razprave Slov. Akademije 1941) in „Analogija v kazenskem pravu“ (SP 1935). Kot protiutež intenzivnega razpravljanja o pozitivnem pravu se mu je javilo področje kriminalne politike in kriminologije. Iz teh panog je tako napisal razprave načelnega značaja, ki zadevajo sistematiko in klasifikacijo ved, kakor tudi o poedinih problemih, kakor so n. pr. vračunljivost, osebnost zločinca, o psihoanalizi, o vplivu tiska na zločin, o ženi in zločinu, o kriminalni sociologiji in etiki, kriminalni pedagogiki, tipologiji zločinov in kriminalni etiologiji itd.

Posebej pa moramo omeniti med njegovimi slovenskimi deli knjigo „Sistem celokupnega kazenskega prava“. Za ta odlični učbenik je prispeval prof. Maklecov splošni del in dal tako obenem s pok. prof. Dolencem mladim pravnikom uvod v kazensko pravo.

Poleg tega je stalno objavljaj razprave o češkem, francoskem, nemškem, poljskem in sovjetskem kazenskem pravu; te razprave imajo več kot zgolj informativen značaj. Na drugi strani pa je tudi stalno poročal o našem kazenskem pravu kakor tudi o stanju domače kazensko-pravne vede v inozemskih strokovnih revijah. Svoje mnogoštevilne razprave je napisal v angleškem, češkem, francoskem, nemškem, ruskem, slovenskem, srbohrvatskem jeziku. Pri nas ga opažamo kot vsakoletnega sodelavca Zbornika znanstvenih razprav pravne fakultete, Razprav pravnega razreda Slovenske Akademije, Slovenskega Pravnika, Časa in še mnogo drugih slovenskih revij. Na tem mestu ne moremo

nitimi približno naštevati vseh njegovih znanstvenih del. Impozanten je pogled v knjižnično kartoteko, kjer se vrsti ime Maklecov v dolgi vrsti drugo za drugim. Tak pogled nam pove več, kot vse dolgo podrobno naštevanje poedinih del.

Kot Lisztov učenec je bil naravno pripadnik sociološke šole. Toda navzlic temu ne sledi popolnoma ideji te šole. V svojem znanstvenem delu se sicer ozira na biološko in sociološko plat zločinственosti, vendar pa ne jemlje kriminologije naturalistično, marveč skuša najti primerno sintezo med modernimi strujami ter med klasično, ki je ne smatra za že propadlo in brezpomembno za moderno kazensko pravno delo. Kot znanstvenika in akademskega učitelja ga odlikujejo stremljenje po strogi jasnosti in strogi sistematiki, veselje do uvajanja mladih slušateljev, zlasti pa doktorandov kazenskega prava v znanstveno delo. V občevanju s slušatelji, zlasti pa pri izpitih, ga prevajajo srčna dobrota, stoičen mir in pravičnost do učencev. Poleg pok. prof. M. Dolenca je vzgojil že cel rod pravnikov, izmed katerih so danes mnogi na odličnih položajih tako v našem znanstvenem kakor tudi javnem življenju sploh.

V svoji domovini se je udeleževal tudi kot publicist v Harkovem in bil celo urednik političnih časopisov „Narodna svoboda“ in „Nova Rusija“. Bil je tudi častni sodnik mesta Harkova.

Omeniti moramo še eno lastnost, ki jasno osvetljuje slavljenčev značaj. Čim je zvedel, da mu je dana možnost zasesti stolec kazenskega prava na slovenski univerzi, se je takoj zavedel, da mu je za to zvanje v prvi vrsti potrebno tudi znanje jezika slušateljev, katerim bo predaval. Takoj se je v Pragi z vso vnemo lotil učenja slovenskega jezika, ki ga danes že tako dovršno obvlada kakor rojen Slovenec.

Ob šestdesetletnici želi „Slovenski Pravniki“, da bi bilo g. prof. Maklecovu usojeno, da deluje še dolgo v polni moči v prosep pravne znanosti sploh, še posebej pa naše.

Društvo prijateljev pravne fakultete v Ljubljani v letih 1940 do 1944. Društvo je tudi v letih 1940—1944 nadaljevalo svojo nalogo, da čim bolj podpre izdajanje „Zbornika znanstvenih razprav“.

Posebno plodovito je bilo leto 1940. Število članov se je to leto zvišalo na 446.

Število članstva in blagajniško stanje društva v letih 1940—1944 je bilo sledeče:

	število članov	dohodki	izdatki	saldo
1940	446	37.981 din 37 p	3.412 din 10 p	34.569 din 27 p
1941	180	16.042 L 32 c	13.192 L 66 c	2.849 L 66 c
1942	154	8.250 L 26 c	4.135 L 30 c	4.114 L 96 c
1943	165	10.438 L 26 c	5.910 L 51 c	4.527 L 65 c

Društvo je prispevalo za Zbornik leta 1940 in 1941 — 50.770 din, l. 1942 — 2.900 L, l. 1943 — 5.000 L, l. 1944 — 3.900 L.

Članarina za l. 1944 znaša: 60 L za fizične osebe, 200 L za pravne osebe, 30 L za sodniške, upravne, odvetniške in motarske pripravnike.

„Odbor Društva prijateljev pravne fakultete“ prosi vse člane, naj odstopijo društvu brezplačno ali proti plačilu letnik XVI-1939/40 Zbornika znanstvenih razprav. Ta letnik je razprodan. Zato pravna fakulteta ne more več razpečavati kompletov Zbornika niti jih zamenjavati z drugimi znanstvenimi deli.

Kdor želi letnik 1939/40 odstopiti društvu, naj ga izroči nabiratelju članarine ali društvu (pisarna višjega držav. tožilstva) ali dekanatu pravne fakultete (univerza II. nadstropje, levo).“

